Usnesení

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Josefa Baxy v právní věci žalobkyně T. T. L., zastoupená JUDr. Iljou Tachecím, advokátem v Hradci Králové, S. K. Neumanna 1257, 500 02 Hradec Králové, proti Ministerstvu vnitra, Nad Štolou 3, pošt. schr. 21/OAM, 170 34 Praha 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 10. 2002, čj. OAM-2551/VL-10-P16-2001, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze, ze dne 30. 4. 2003, čj. 10 Az 22/2003-14

takto:

I. Řízení se zastavuje.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Rozhodnutím ze dne 8. 10. 2002, čj. OAM-2551/VL-10-P16-2001 (e. č. V 020388), žalovaný zastavil řízení o azylu podle § 25 písm. d) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České Republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu), ve znění zákona č. 2/2002 Sb.

Žalobu , kterou proti tomuto rozhodnutí žalobkyně podala, zamítl Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 30. 4. 2003, čj. 10 Az 22/2003-14.

Žalobkyně proti zamítavému rozsudku podala dne 2. 6. 2003 u Městského soudu v Praze včas kasační stížnost. Po provedení přípravných úkonů byla kasační stížnost spolu se spisy předložena Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí.

Dne 22. 12. 2003 se žalobkyně bez předvolání dostavila k Městskému soudu v Praze a projevila svoji vůli vzít návrh zpět. Tento projev vůle žalobkyně byl sepsán do předtištěného formuláře Městského soudu v Praze tak, že žalobu, kterou podala proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, e. č. V 020388/730403, bere zpět a navrhuje, aby soud řízení v její azylové věci zastavil.

O žalobě samotné ovšem bylo jak uvedeno rozhodnuto již dne 30. 4. 2003 rozsudkem Městského soudu v Praze, který žalobkyně ostatně napadla kasační stížností. Jediným probíhajícím řízením v azylové věci žalobkyně je tedy řízení o kasační stížnosti, vedené u Nejvyššího správního soudu. Projev vůle žalobkyně o tom, že žádá o zastavení řízení ve své azylové věci, proto Nejvyšší správní soud nutně mohl vyložil jen tak, že žalobkyně bere zpět svoji kasační stížnost směřující proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 4. 2003, čj. 10 Az 22/2003-14, a navrhuje, aby soud o ní zastavil řízení.

Jelikož projev vůle, jímž došlo k zpětvzetí kasační stížnosti, po shora uvedené úvaze nevzbuzuje pochybnosti, Nejvyšší správní soud usnesením řízení v souladu s ustanovením § 47 písm. a) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. zastavil.

Žádostí žalobkyně o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti se soud nezabýval, neboť kasační stížnost byla vzata zpět.

Protože řízení bylo zastaveno, o nákladech řízení Nejvyšší správní soud rozhodl tak, že žádný z účastníků řízení nemá právo na jejich náhradu (§ 60 odst. 3 věty prvé s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. února 2004

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu